

Drie leden van het Japanse Rode Leger richten in 1972 een slachting op de Israëliische luchthaven Lod.

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 10 augustus 2022)

Op 30 mei 1972, om 10 uur 's avonds waren drie Japanse terroristen [Kōzō Okamoto](#), [Tsuyoshi Okudaira](#) en [Yasuyuki Yasuda](#) op het vliegveld van de Israëliische luchthaven Lod (het huidige Ben Gurion Airport) geland aan boord van Vlucht 132 van Air France-vlucht vanuit Rome. De aanvallers waren leden van communistische groep het Japanse Rode Leger (JRA), en werden aangeworven door de Palestijnse terreurorganisatie het [Volksfront voor de Bevrijding van Palestina](#) (PFLP) kregen hun opleiding in Libanon. Terwijl de Israëliische veiligheidsdiensten altijd bijzonder waakzaam waren voor potentiële Palestijnse aanvallers, werden zij compleet verrast door de Japanse terroristen.

Na de landing liepen ze naar de bagageband waar ze machinegeweren te voorschijn haalden op wat leek op vioolkisten en begonnen lukraak te schieten op luchthavenpersoneel en bezoekers, onder wie een groep bedevaartgangers uit Puerto Rico, en gooiden lukraak handgranaten naar de menigte mensen in de aankomsthal. Okudaira rende naar buiten en opende het vuur op passagiers die net uit een El Al-vliegtuig waren uitgestapt, totdat hij door een voortijdige explosie van een van zijn eigen handgranaten werd gedood. Een andere lezing is dat hij zichzelf door het hoofd zou hebben geschoten. Yasuyuki Yasuda werd tijdens de aanval eveneens doodgeschoten. Het is onduidelijk of dit door zijn eigen wapen gebeurde of door dat van zijn partners of door de veiligheidsdiensten.

Of de Japanse terroristen verantwoordelijk waren voor alle slachtoffers, is betwist, omdat sommige slachtoffers mogelijk terecht kwamen bij de schotenwisseling tussen de aanvallers en het beveiligingspersoneel van de luchthaven. Bij de aanslag werden 26 mensen afgeslacht onder hen ook 17 christen pelgrims afkomstig uit Puerto Rico, één Canadese burger en acht Israëliërs; nog eens 80 mensen werden verwond. Onder de gedode Israëliërs bevond zich de beroemde wetenschapper professor [Aharon Katzir](#), van wie de broer, [Ephraim Katzir](#), een jaar later op 24 mei 1973 voor een periode van vijf jaar zal zetelen als president van Israël. De Palestijn [Wadi Haddad](#), die de aanstichter van de aanval zou zijn geweest, werd begin 1978 gedood door de Israëliische veiligheidsdienst Mossad.

De enige overlevende terrorist, Kozo Okamoto, werd neergeschoten door de beveiliging en gearresteerd toen hij probeerde de terminal te verlaten en werd later veroordeeld tot 3 keer levenslange gevangenisstraf plus nog eens tien jaar opsluiting.

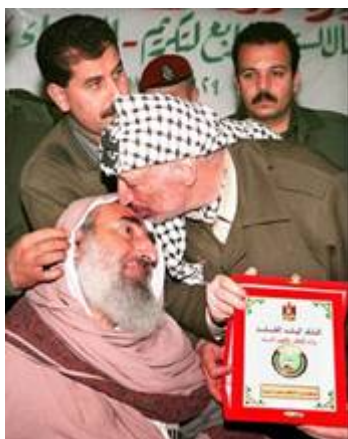
Okamoto tijdens zijn proces

Het Japanse publiek reageerde aanvankelijk ongelovig op de eerste berichten dat de daders van het bloedbad Japanners waren. Okamoto vertelde een door de Japanse ambassade naar het ziekenhuis gezonden diplomaat dat hij niets persoonlijks had tegen het Israëliische volk, maar dat hij zijn plicht deed "als soldaat van de wereldrevolutie". Hij werd later vervroegd vrijgelaten als onderdeel van een gevangenenruil tussen Israël en de Palestijnen, bekend als het [Jibril Agreement](#). Op 21 mei 1985 werden 1150 gevangenen, die opgesloten zaten in Israëliische gevangenen, geruild voor drie Israëliische soldaten, Yosef Grof, Nissim Salem en Hezi Shai die tijdens gevechten in de Eerste Libanonoorlog waren opgepakt.

Onder de vrijgelaten Palestijnen van de Jibril Agreement bevond zich ook [sjeik Ahmed Yassin](#) die in 1987 (**opzoeken**) aan de basis stond van de Palestijnse terreurbeweging Hamas wat voortkwam uit een organisatie genaamd Al-Mujamma al Islami, een afsplitsing van de Egyptische Moslimbroederschap. In de tachtiger jaren genoot Yassin steun van de Israëliische overheid die hem zag als mogelijke bondgenoot in de strijd tegen de PLO van de voormalige [terreurmiljardair Jasser Arafat](#). De lichamelijk gehandicapte Yassin werd in die tijd herhaaldelijk medisch behandeld in Israël. In de tweede helft van de tachtiger jaren begon de beweging van Yassin zich echter steeds meer te verzetten tegen Israël en werd het steeds meer een terreurbeweging. Het karakter van deze club veranderde definitief in 1987 met het begin van de eerste intifada (1987-1993). In 1987 veranderde de naam Al-Mujamma al Islami zijn naam in

Hamas dat onder leiding kwam te staan van Yassin en Abdel Aziz al-Rantisi. Sinds het begin van de [2^e intifada](#) in september 2000, werden er onder leiding van Yassin en Rantisi 425 terreuraanslagen uitgevoerd, waaronder 52 zelfmoordaanslagen waarbij in totaal 377 Israëli's, burgers en militairen zijn vermoord en 2076 gewond geraakt.

Als reactie op al deze gewelddadigheden besloot Israël de beide leiders van Hamas, Yassin en Rantisi te liquideren. Op 22 maart 2004 zag eerst Yassin (67), zijn grote wens om als martelaar te mogen sterven in vervulling gaan. Tijdens een interview dat hij op 26 juli 1998 gaf aan de PLO-krant Al-Quds, stelde de journalist hem de vraag: "Denkt u dat Israël zal proberen u te liquideren", Yassin antwoordde: „*Ik zal ontzettend blij zijn als dat gebeurt. Ik wilde dat zij het al gedaan hadden. De dag dat ik als shahid (martelaar voor Allah) zal sterven, zal de gelukkigste dag van mijn leven zijn.*” Vanuit zijn rolstoel gaf hij opdracht tot het plegen van massamoorden op Israëlische burgers en zond hij kinderen als zelfmoordenaars de dood in.

Hier wordt Ahmed Yassin gekust door aartsterrorist Jasser Arafat

Als ‘geestelijke’ predikte hij voor *"de bevrijding van Palestina van de rivier de Jordaan tot de Middellandse zee."* Hij leerde zijn gevolg dat de Joden afstammelingen zijn van apen en varkens. Hij heeft er nooit een geheim van gemaakt tegenstander te zijn van een Joodse staat in het Midden- Oosten. Vlak voor hij met een raket- afgevuurd door een IDF-helikopter, werd geliquideerd, zei hij nog in een interview met het Duitse blad Der Spiegel dat de Joden maar een eigen staat moeten zoeken in Europa. De leiders van Europa waren er als de kippen bij om de liquidatie te veroordelen en spraken van een "Buitenwettelijke moord". De Britse dwaalgeest van Buitenlandse zaken Jack Straw zei *"de aanslag op de oude man van (80) in zijn invalidenwagentje onwettig, onacceptabel en ongerechtvaardigd te vinden."*

Na de liquidatie van Ahmed Yassin, zei de voormalige Nederlandse minister van Buitenlandse zaken Ben Bot (CDA) dat de EU-ministers het in recordtempo eens waren geworden om met een scherpe afkeuring aan het adres van Israël te komen. **"De verontwaardiging is unaniem"** sprak Bot die net als zijn voorgangers, met regelmaat meezong in het valse koor van de Europese Unie.

Franklin ter Horst

Terug naar: [Inhoud](#)